

делі за статистичними даними. Можливість доповнення моделі новими факторами, а баз знань – новими правилами надає моделі властивостей гнучкості та адаптивності до мінливих умов ринкової економіки. Використання в моделі значень вхідних змінних у різні моменти часу дозволяє відслідковувати динаміку зміни конкурентоспроможності СК.

Реалізація моделі в пакеті MATLAB забезпечила доступність її сприйняття, легкість внесення змін, побудови залежностей вихідної змінної (рівня конкурентоспроможності) від факторів впливу. Дослідження цих залежностей дозволяє визначити шляхи забезпечення бажаного рівня конкурентоспроможності СК.

Список літератури

1. Вайсман, В. А. Основные принципы конкурентоспособности субъекта хозяйствования [Текст] / В. А. Вайсман // Экономика и государство. – 2004. – № 7. – С. 26–30.
2. Ротштейн, А.П. Интеллектуальные технологии идентификации: нечеткая логика, генетические алгоритмы, нейронные сети [Текст] / А. П. Ротштейн. – Винница : УНИВЕРСУМ-Винница, 1999. – 320 с.
3. Шпіг, Ф. І. Конкурентоспроможність банку: фактори та критерії оцінки [Текст] / Ф. І. Шпіг // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : збірник наукових праць. – Суми : УАБС НБУ, 2006. – Т. 16. – С. 57–63.
4. Штовба, С. Д. Проектирование нечетких систем средствами MATLAB [Текст] / С. Д. Штовба. – М. : Горячая линия – Телеком, 2007. – 288 с.

Summary

The hierarchical model of competitiveness estimation of insurance company on the basis of fuzzy logic is offered. The factors of competitiveness are selected and grouped. The fuzzy bases of knowledges are built for the hierarchical tree of logical conclusion. The scenario of tuning of parameters of fuzzy model is created in the system MATLAB.

Отримано 06.09.2010

УДК 336.7(477)

О.В. Дашченко, Національний банк України, м. Київ

ГОТІВКОВИЙ ОБІГ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У статті досліджено сучасний стан готівкового обігу в Україні, визначено основні напрямки його вдосконалення та обґрунтовано систему заходів щодо поліпшення організації роботи з готівкою в системі Національного банку та банківських установ України.

Ключові слова: готівковий обіг, банкноти, монети, надходження, видача готівки, достатність готівки, платіжні картки, оброблення готівки.

Постановка проблеми. Готівковий грошовий обіг належить до найважливіших характеристик рівня розвитку економіки держави, які значною мірою впливають на ефективність економічного розвитку країни, збалансування попиту та пропозиції товарів і послуг, рівень життя населення, соціальну стабільність тощо. Зважаючи на це, його оптимальна організація є одним із першочергових завдань діяльності центральних банків.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. У вітчизняній та зарубіжній економічній літературі проблеми організації готівково-грошового обігу знайшли висвітлення в наукових працях А.С. Гальчинського, В.М. Геєця, А.А. Гриценка, Б.С. Івасіва, Н.В. Дорофєєвої, Р.В. Кисельова, В.Д. Лагутіна, В.І. Міщенко, А.М. Мороза, М.І. Савлука, Т.С. Смовженко, В.С. Стельмаха, С.А. Циганова, А.А. Чухно та інших науковців і практиків.

Метою статті є дослідження сучасного стану готівкового обігу в Україні, визначення основних напрямків його вдосконалення та обґрунтування системи заходів щодо поліпшення організації роботи з готівкою в системі Національного банку та банківських установ України.

Виклад основного матеріалу. Протягом останніх років у всьому світі спостерігається стала тенденція до зростання обсягів готівки в грошовому обігу національних валют. Найвищими темпами обсяги готівки зростали в 2004-2008 рр. Так, за зазначений період вони збільшилися в Англії в 1,3 раза, в Китаї та в країнах Євросоюзу – в 1,7 раза, в Росії – в 5,3 раза, в Україні – в 4,7 раза [1].

Подібна тенденція обумовлена домінуючим становищем готівки у структурі платіжних інструментів, що використовуються населенням безпосередньо при здійсненні розрахунків за придбані у роздрібній торгівлі товари та надані послуги. В економічно розвинутих країнах, незважаючи на розвинену систему електронних платежів, частка готівки залишається дуже високою. Наприклад, у США вона становить біля 75 %, у країнах Європи – 76-86 %, в Японії – близько 90 %. Незалежні експерти прогнозують, що в 2012 р. готівка обслуговуватиме 2/3 роздрібних платежів у світі [2].

Пояснюється таке становище низкою переваг здійснення розрахунків готівкою перед проведенням подібних операцій шляхом безготівкових платежів, сума яких дорівнює або нижча за їх собівартість. До переваг готівкових розрахунків з упевненістю можна віднести:

- 1) універсальність готівки як засобу платежу;
- 2) легкість використання;
- 3) обов'язковість до приймання при здійсненні платежів на всій території держави в будь-який час;

4) дотримання анонімності при здійсненні розрахунків тощо [6].

Усього ж у загальному обсязі грошової маси в економічно розвинутих країнах частка готівки не перевищує 3-9 %. Стосовно грошової системи України, то в нашій державі готівково-грошовий обіг посідає більш значне місце. Частка готівки (M0) у загальній грошовій масі (M3) у кілька разів перевищує рівень передових країн.

Починаючи з 2003 р. в Україні спостерігалось постійне зменшення цього показника. Якщо в 2003 р. ця частка становила 34,8 %, то в 2004 р. – 33,7 %, у 2005 – 31 %, у 2006 – 28,7 %, у 2007 – 28 %, що свідчить про покращення структури грошової маси.

Однак уже в 2008 р. частка готівки становила 30 %, а в 2009 р. – 32,2 %. У цей же час обсяг грошової маси (M3) у 2009 р. скоротився на 28,4 млрд. грн. Через зменшення загальної грошової маси в обігу зросла частка готівки в ньому, хоча обсяг останньої в 2009 р. збільшився тільки на 2,2 п.п., тобто внаслідок фінансової кризи потреба в готівці зменшилася (рис. 1).

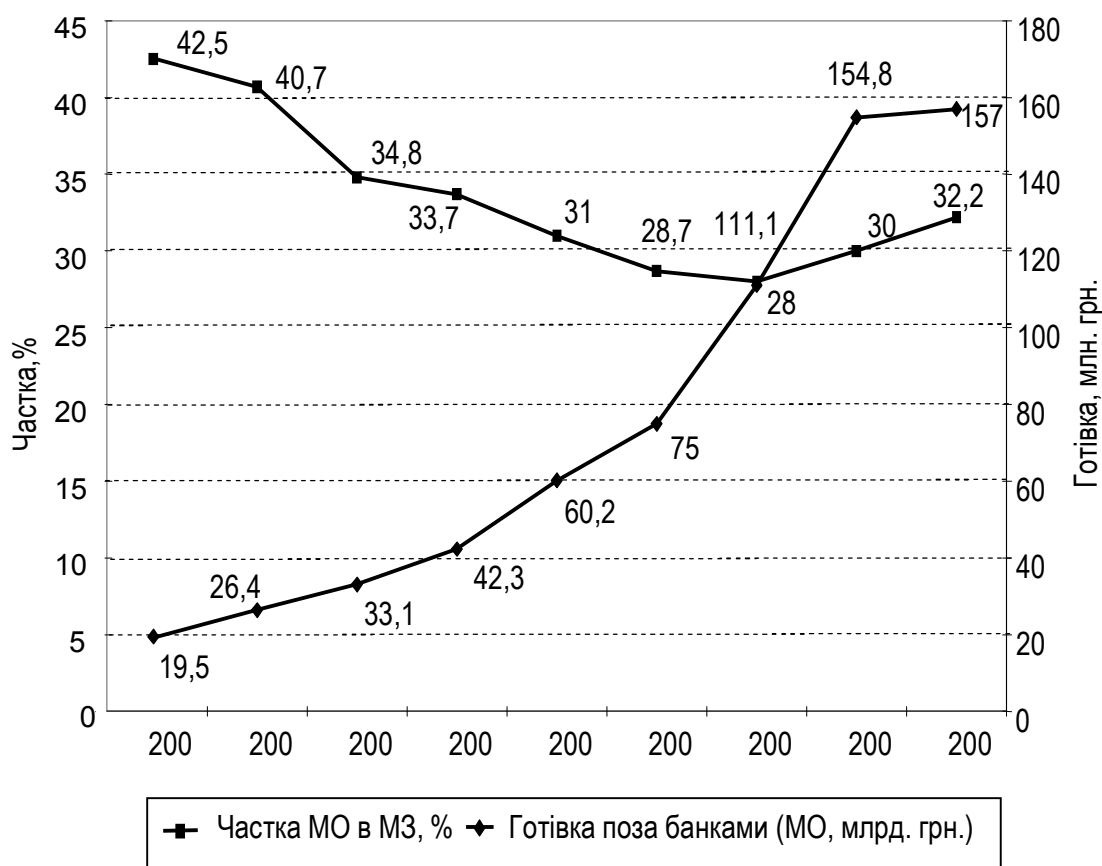

Рис. 1. Динаміка готівки поза касами банків України та її питома вага у загальній грошовій масі в 2001-2009 рр.

Така динаміка пояснюється зниженням рівня довіри з боку населення до банків, значним рівнем інфляції внаслідок фінансово-економічної кризи, що призводить до осідання готівки на руках у населення.

Разом з тим високі показники частки готівки в обігу в загальній грошовій масі в Україні існували історично і не впливають повною мірою з такого фактора, як світова фінансово-економічна криза. З 1996 р. цей показник не набував значень нижче 26,4 %, що є надзвичайно високим значенням навіть порівняно з іншими постсоціалістичними країнами.

Суттєвий вплив на збільшення обсягів готівки в обігу, як і раніше, спричиняють такі фактори:

- високий рівень тіньової економіки та велика кількість неконтрольованих стихійних ринків;
- нерозвиненість фінансових ринків;
- низький рівень доходів населення;
- незначна частка безготівкових форм розрахунків населення;
- економічна та політична нестабільність;
- девальваційні та інфляційні очікування;
- нестабільність депозитного та валютного ринків, внаслідок чого періодично спостерігається вилучення вкладниками депозитів, оскільки населення надає перевагу заощадженням у готівці;
- наявність ризиків при використанні безготівкових форм розрахунків;
- дефіцит POS-терміналів у торговельній мережі, відсутність у населення досвіду користування безготівковими платіжними інструментами;
- обмеженість використання безготівкових форм розрахунків у сільській місцевості та інші.

Якщо порівнювати показник питомої ваги готівки в агрегаті М3 в Україні з країнами зарубіжжя, то він найбільше наближається за значенням до аналогічного показника в таких країнах, як Аргентина, Молдова, Росія.

Аналіз свідчить, що в більшості країн з економікою, що розвивається, внаслідок загострення кризових явищ спостерігалася дещо схожа ситуація. Так, у країнах з високим рівнем доларизації економіки (Аргентина, Угорщина) під час загострення фінансової кризи відбувалося різке зростання частки готівки у грошовому обігу. Темпи приросту готівки в цих країнах протягом 2009 р. були вищими, ніж в Україні [1].

Рівень достатності готівки (співвідношення готівки поза касами банків до ВВП) в Україні в 2008 р. був достатньо високим і становив 16,3 %. Порівнюючи значення цього показника з іншими країнами,

слід зазначити, що максимальний рівень достатності готівки спостерігався в Японії – 17 %, мінімальний – в Канаді – 3,4 % (рис. 2).

На показник рівня достатності готівки в економіці впливає низка факторів, а саме: відношення до готівки з боку населення; наявність законодавчо встановлених обмежень на проведення розрахункових операцій готівкою; використання іноземної валюти; розвиненість банківської інфраструктури на підприємствах торгівлі та сфери послуг, що дає змогу при здійсненні розрахунків застосовувати платіжні картки.

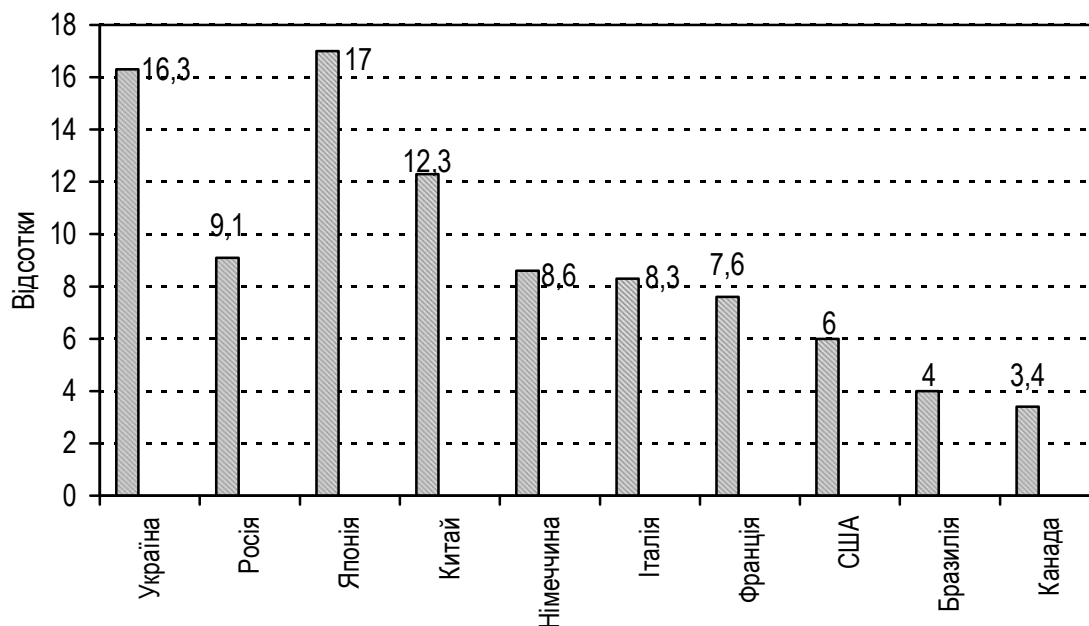

Рис. 2. Рівень достатності готівки в економіці окремих країн у 2008 р. (співвідношення готівки в обігу до ВВП)

Аналіз даних свідчить, що протягом багатьох років триває незворотний процес зростання обсягів готівки поза банками. Ця готівка, як відомо, крім легальних видів обертання, насамперед оплата праці, надання послуг тощо, значною мірою обслуговує і тіньовий сектор економіки. Якщо в 2001-2004 рр. рівень готівки в позабанківському обігу в Україні зріс у 2,2 раза і на кінець 2004 р. становив 42,3 млрд. грн., то в 2005-2008 рр. він збільшився у 2,6 раза та становив на кінець року 154,8 млрд. грн. У 2009 р., на відміну від попередніх років, спостерігалось незначне зростання готівки в обігу (з 154,8 до 157 млрд. грн.), що обумовлено зменшенням загальної грошової маси.

Аналіз структури надходження готівки до банків України та її видачі за останні три роки свідчить, що основним джерелом надходження до кас банків залишаються надходження торговельної виручки, питома вага якої зросла з 35,3 % у 2007 р. до – 38,2 % у 2008 р. Підвищення

питомої ваги даної статті надходження готівки обумовлено зростанням цін, насамперед на продукти харчування, а також високими інфляційними очікуваннями населення.

Традиційно суттєвою залишається частка надходження готівки від усіх видів платних послуг. Питома вага таких надходжень у загальній їх сумі за 2007-2009 рр. становила, відповідно, 10; 9,5 та 9,7 %.

За цей же період зростали надходження за платіжними картками, що свідчить про відновлення довіри населення до банківської системи України. Усього ж до кас банків у 2007-2009 рр. надходило, відповідно, 754,5; 1 014,7 і 970,3 млрд. грн. (табл. 1).

Таблиця 1

**Обсяги та структура надходжень готівки до кас банків України
в 2007-2009 рр.**

Показник	Рік					
	2007		2008		2009	
	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %
Надходження торговельної виручки	266,7	35,3	370	36,5	370,5	38,2
Находження від усіх видів платних послуг	75,2	10,0	96,2	9,5	94,0	9,7
Надходження податків та зборів	10,2	1,4	12,2	1,2	10,6	1,1
Надходження готівки в погашення кредитів*	н/д	–	н/д	–	10,7	1,1
Надходження на рахунки за вкладками фізичних осіб	105,9	14,0	154	15,1	141,2	14,6
Надходження від підприємств поштового зв'язку	4,3	0,6	6,3	0,6	7,1	0,7
Надходження за платіжними картками	32,7	4,3	61,1	6,0	66,9	6,9
Надходження від продажу іноземної валюти	158	20,9	179	17,6	168,9	17,4
Надходження від продажу акцій та інших цінних паперів	3,7	0,5	4,2	0,4	1,3	0,1
Інші надходження	97,8	13,0	132	13,0	99,1	10,2
Усього надходжень	754,5	100	1015	100	970,3	100

Випуск грошей в обіг	36,1	–	43,6	–	2,2	–
----------------------	------	---	------	---	-----	---

* з 2009 р.

У той же час видача готівки з кас банків зросла з 790,7 млрд. грн. у 2007 р. до 972,5 млрд. грн. у 2009 р. Найвагомішими статтями видачі готівки протягом зазначених років були видача за платіжними картками та видача з рахунків за вкладами фізичних осіб, що є наслідком зростання доходів населення, насамперед заробітної плати, пенсій, допомоги (табл. 2).

Таблиця 2

**Обсяги та структура видачі готівки з кас банків України
в 2007-2009 рр.**

Показник	Рік					
	2007		2008		2009	
	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %	Сума, млрд. грн.	Питома вага, %
Видача на виплати, пов'язані з оплатою праці та стипендій	63,2	8,0	69,8	6,6	60,8	6,2
Видача кредитів готівкою*	н/д	–	н/д	–	3,6	0,4
Видача на закупівлю сільськогосподарської продукції	43,8	5,5	47,7	4,5	51,5	5,3
Видача на виплату пенсій, допомоги та страхових відшкодувань	1,7	0,2	1,9	0,2	1,5	0,1
Видача на купівлю товарів, оплату послуг і за виконані роботи	55,3	7,0	62,0	5,9	44,3	4,6
Видача за вкладами фізичних осіб	170	21,5	254	23,9	247,3	25,4
Видача за придбання іноземну валюту	138,1	17,5	146	13,8	100	10,3
Видача за платіжними картками	209,7	26,5	328	31	322,6	33,2
Видача підкріплень підприємствам поштового зв'язку	57,5	7,3	79,5	7,5	86,4	8,9
Видача на придбання та погашення цінних паперів	2,3	0,3	2,9	0,3	2,3	0,2

Видача на інші цілі	49,1	6,2	67,2	6,3	52,2	5,4
Усього видано	790,7	100	1058	100	972,5	100

* З 2009 р.

У зв'язку зі збільшенням готівки в обігу зростають її надходження до кас банків, що призводить до відчутного підвищення навантаження на касових працівників і працівників служби перевезень. Зокрема, це стосується територіальних управлінь Національного банку та Центрального сховища. За весь час свого існування Національний банк у повному обсязі безперебійно забезпечує потреби економіки та населення готівковими коштами. Однак, за прогнозними розрахунками фахівців, внаслідок низки факторів, які безпосередньо впливають на зростання обсягів готівки поза касами банків, вже у 2012 р. порівняно з 2008 р. готівкова маса збільшиться більше ніж у 2 рази.

З урахуванням такої перспективи, а також світових тенденцій розвитку готівкового обігу перед Центральним банком України гостро постає необхідність у докорінній модернізації системи організації роботи з готівкою на принципово новій основі. Це дозволить у найкоротші терміни створити оптимальну модель управління готівковими потоками, децентралізувати зберігання резервних фондів, забезпечити максимальну централізацію оброблення грошових знаків у створених касових центрах, значно скоротити витрати на обслуговування готівково-грошового обігу, забезпечити якість і захищеність банкнот і монет національної валюти відповідно до світових стандартів [4].

Національний банк проблемам забезпечення високого рівня організації роботи з готівкою завжди приділяє пильну увагу. Так, 12 червня 1995 р. за № 436/95 було видано Указ Президента України "Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки". З метою створення умов для поліпшення структури грошового обігу та скорочення частки готівкових розрахунків шляхом поширення безготівкових розрахунків з використанням спеціальних платіжних засобів спільною постановою Кабінету Міністрів України і Національного банку України від 26.05.2006 № 753 було затверджено Концепцію поширення безготівкових розрахунків з використанням спеціальних платіжних засобів.

У ході реалізації концепції протягом 2006-2008 рр. Національним банком та органами виконавчої влади було вжито ряд заходів, спрямованих на зменшення готівкових платежів поза банками, підвищення зацікавленості населення у користуванні платіжними картками, зменшення витрат, пов'язаних з підтримкою готівково-грошового обігу, шля-

хом впровадження безготівкових розрахунків з використанням платіжних карток у сфері торгівлі та надання послуг.

Постановою Кабінету Міністрів України від 29.03.2006 № 377 "Деякі питання здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги) з використанням спеціальних платіжних засобів" затверджено умови переведення торговців, що здійснюють господарську діяльність у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, на обов'язкове приймання спеціальних платіжних засобів у сплату за продані товари (надані послуги).

Однак застосування суто нормативних та адміністративних заходів не призвело до очікуваних результатів щодо скорочення готівкових розрахунків у позабанківському обігу. Економічні заходи при цьому використовувалися не повною мірою. З точки зору природи економічних відносин використання лише адміністративних заходів не може дати позитивних результатів. Відтак проблема скорочення частки готівки в розрахунках у позабанківському обігу так і залишилася невирішеною.

21 січня 2004 р. постановою Правління Національного банку № 18 затверджено Програму вдосконалення організації готівкового обігу національної валюти в Україні на 2004-2008 рр. У ході реалізації завдань програми з метою скорочення частки ручної праці в процесі оброблення готівки в Центральному сховищі та в територіальних управліннях НБУ було запроваджено 38 автоматизованих систем оброблення банкнот, 13 з яких оснащено модулями знищення банкнот. Ці системи надійно забезпечують перерахунок банкнот, їх сортування, контроль справжності, пакування зношених банкнот, а також облік всіх операцій оброблення. У грошових сховищах територіальних управлінь НБУ було розміщено 30 % загальної суми резервних фондів, запроваджено 65 000 шт. спеціалізованих касет, використання яких позитивно зарекомендувало себе у всіх територіальних управліннях. У Центральному сховищі та в касових центрах територіальних управлінь було встановлено 1 113 камер відеоспостереження.

Однак внаслідок недостатнього фінансування заходів, передбачених Програмою, виконати її в повному обсязі не вдалося. Наслідком цього є те, що технічна оснащеність Банкотно-монетного двору НБУ, Центрального сховища і територіальних управлінь на сьогоднішній день ще не відповідають рівню аналогічних підрозділів центральних банків економічно розвинутих країн. Вимагає також серйозного перегляду і нормативна база щодо функціонування готівкового обігу в державі.

Зважаючи на ситуацію, що склалася, незаперечною є необхідність створення сучасної ефективної системи управління готівковими потоками, яка б дозволила з метою мінімізації ризиків частково розмістити резервні фонди готівки за межами Центрального сховища, оптимізувати готівкові потоки, знизити напругу в роботі Центрального сховища і територіальних управлінь Національного банку.

З метою оперативного розв'язання цих питань постановою Правління Національного банку України від 24.06.2008 № 177 було схвалено Концепцію вдосконалення організації роботи з готівкою в Україні на 2008-2012 роки, якою передбачено розроблення Комплексної програми виконання визначених завдань [5]. Мета концепції полягає у визначенні оптимальних обсягів готівки, необхідних для потреб економіки, та впровадженні новітніх технологій у роботі з готівкою за такими напрямками:

- досягнення обґрунтованого прогнозування готівкового обігу з урахуванням можливих ризиків, пов'язаних зі змінами в економіці;
- оптимізація готівкових потоків з метою найбільш повного залучення готівки в економічний оборот країни через систему банків;
- створення в системі Національного банку сучасної матеріально-технічної бази для обслуговування зростаючих потреб економіки країни в готівці;
- створення касових центрів з метою наближення місць зберігання та оброблення готівки, оперативного її доставляння до споживачів та прийняття від них;
- зменшення ризиків, пов'язаних зі зберіганням резервних фондів у єдиному центрі;
- зменшення ризиків втрати готівки під час роботи з нею (транспортування, перерахування, зберігання, передавання);
- поліпшення якості готівки в обігу, зменшення витрат на його організацію.

Головними завданнями вдосконалення роботи з готівкою визначено:

- зміцнення матеріально-технічної бази територіальних управлінь, у тому числі за рахунок приведення приміщень касових вузлів територіальних управлінь до норм, визначених нормативно-правовими актами Національного банку, з урахуванням перспектив розвитку готівкового обігу, з метою забезпечення повного оброблення банкнот, які повертаються з обігу;
- створення в окремих регіонах касових центрів з урахуванням територіального розміщення та наявності надійного шляхового сполучення;
- надання касовим центрам повноважень на автоматизоване приймання від Центрального сховища готівки в контейнерах, підготов-

ку та видачу готівки територіальним управлінням, перевезення цінностей, отримання, вивезення від територіальних управлінь придатної та непридатної до обігу готівки, її оброблення, у тому числі перерахування і знищення;

- запровадження уніфікованої тари для пакування, транспортування, зберігання та обліку банкнот і монет, забезпечення автоматизованого пакування банкнот і монет, поступовий перехід на використання великотоннажного автомобільного транспорту;
- побудова за єдиною логістичною системою автоматизованих грошових сховищ, забезпечення комплексної механізації робіт і відеоконтролю операцій з готівкою на всіх технологічних етапах роботи з нею;
- створення умов для мінімізації фізичного контакту робітників, касових працівників та інкасаторів безпосередньо з готівкою на всіх етапах руху готівки, що дозволить зменшити ризики та підвищити продуктивність праці, дасть змогу ефективніше використати людські ресурси;
- повна автоматизація обліку надходження, видачі, переміщення та контролю за зберіганням готівки на основі інформаційних технологій;
- припинення виконання Національним банком невластивих для нього функцій з перевезення цінностей до банків, спрямування банків на сортування та оброблення готівки з використанням сучасних автоматизованих технологій з внесенням відповідних змін до нормативно-правових актів Національного банку, створення умов для розвитку аутсорсингу в сфері готівкового обігу;
- організація розроблення банкнот нового покоління із сучасним дизайном і системою захисту на рівні світових стандартів, використання для візуального визначення автентичності банкнот нового покоління сучасних оптично-змінних елементів та спеціальних стрічок, захисні ознаки яких розпізнаються неозброєним оком, є простими для ідентифікації населенням і не відтворюються сучасною копіювальною технікою та інші.

У даний час фахівцями Національного банку завершується розробка Комплексної програми виконання завдань, визначених концепцією, із залученням до цієї роботи з метою одержання консультативної допомоги американської компанії "Productivity Systems International, Inc.", враховуючи набутий нею досвід проведення подібних робіт у багатьох країнах світу.

Висновки. Реалізація передбачених заходів дозволить установам Національного банку у відносно короткі терміни створити матеріально-технічну базу, що відповідає рівню європейських стандартів. Децентралізація зберігання частини резервних фондів суттєво знизить ризики в забезпеченні потреб у готівці в разі виникнення непередбачуваних об-

ставин. Застосування нових технологій сприятиме оптимізації перевезень готівки, мінімізує фізичний контакт робітників, касових працівників та інкасаторів у процесі зберігання, здійснення операцій з готівкою та її перевезення, забезпечить надійну якість оброблення банкнот і монет національної валюти, на всіх етапах переміщення і зберігання готівки зведе до мінімуму вірогідність її втрати.

Список літератури

1. Васильков, В. ICCOS-2009: повлиял ли мировой финансовый кризис на наличное денежное обращение? [Текст] / В. Васильков // Банкноты стран мира. – 2009. – № 5. – С. 18–22.
2. Готівковий грошовий обіг: моделі, стандарти, тенденції [Електронний ресурс] // Матеріали Другої міжнародної конференції (м. Москва, 3–4 липня 2008 р.). – Режим доступу : <http://www.asros.ru>.
3. Джефф, Я. Главная задача ICCOS – поддерживать тезис об эффективности наличных денег [Текст] / Я. Джефф // Банкноты стран мира. – 2009. – № 5. – С. 23–25.
4. Ионов, В. М. Централизация обработки наличности [Текст] / В. М. Ионов // Банкноты стран мира. – 2005. – № 11. – С. 34–35.
5. Концепція вдосконалення організації роботи з готівкою в Україні на 2008-2012 роки [Електронний ресурс] : Постанова Правління Національного банку України від 24.06.2008 № 177. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua>.
6. Юров, А. В. Наличные деньги и электронные средства платежа: оценка перспектив [Текст] / А. В. Юров // Деньги и кредит. – 2007. – № 7. – С. 37–42.

Summary

In the article the current situation of cash turnover in Ukraine is analyzed, the main directions of its improvement are specified and the system of measures to improve the cash handling organization in the National bank and banking institutions of Ukraine is grounded.

Отримано 08.09.2010

УДК 330.332(075.8)

Л.О. Аксьонова, канд. екон. наук, доц.,

В.П. Курач, канд. техн. наук, доц.,

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Важливою групою фінансових інструментів банківського інвестування сьогодні, призначення яких стабілізувати доходи банку через забезпечення грошових надходжень, є фондові важелі. Їх ефективно використання разом з вдосконаленням законодавчої бази сприятиме реалізації інноваційно-інвестиційної моделі економічного розвитку країни.